

Sübyan Bir Ölüyüm

— firat-efe-po · 25 Ocak 2011

Çok üşüdüm

yanyana dizilmiş kaldırım taşlarında
anmak geldi içimden seni
örselenmiş çığlıklarımın gün batımında

irkildim

dalgınlığımdan sıyrıldın birden

kimliksizim

kendimden bir haber yok

anlamını yitirdi

karışan tüm cümlelerim sustu

son bakışla uğurladım

güneşimin kaybolduğu , patika yolları

gözyaşımın tuzu ile çatladı dudaklarım

her yaşım kınalı ellerimi soldurdu

mücadelesini yitiren bir sandal gibi

senden gelen fırtınalarda savruldu

sana kavuşma özlemiyle atladım kıyıya

parmaklarımın ucuyla kovdum geceyi

iz bıraktığın karanlık sokaklarda

yırtmaçlı bir perdenin ardında ağlayan yanımı avuttum

sen duymadın

kimliksizliğimin gölgesi düştü çözümsüzlüğüme

ketum bir rüzgar aldı götürdü denksizliğimi

imgelendiğin tüm sözlerinden uzak gömüldüm

ayaklarım zulmettikçe gittiğin tüm yollara

bütün kinimi kustum

tepinip durdum kasvetli vedana

üstün körü yaşadım işittimi hiç gözlerin

şerefe kalkmayan kadehlere doluyorum

içimdeki seni damarlarıma köle ediyorum

susuz rakı gibi
sensizliğin narasında masaya vuruyorum
elimdeki resmini
sessizliğinde sağır oldum
kangren olmuş yanlarım kesiyor
sana kölesi olan beyaz sayfalarımı
suskun kalemim ile karalıyorum
yoksun

kendime çözülmek istemeyen kördüğümüm
gizin içinde saklanan bir sır gibi
başımı yasladığım dağ yamaçlarına soruyorum
kambur yüzlü sevdami gördünüz mü
bütün yalan cevaplar birden gerçeğe dönüyor
sabrımın t/aştığı taşımın çatladığı zaman

gidişinin vebali sardı boynumu
ellerim yıkık bir cümleli kucaqlarken
gittikçe uzaklaşıyorsun
dayak yemiş bir çocuk gibi kalıyorum öylece
kal gitme desem
gelmeyeceğini bildiğim halde
ne çare
uzak kentlerin çığlıklarına gizledim sessizliğimi
gitme diyemedim sana
ayaklarım boşluğa düştü sanki
zamansız girdin düşlerime
bense duvar örmekle yetindim suskunluğuma
gecedeki darp izlerimi silip
uysal bir depremin ellerinden kırdım kalemimi

son/ra
boya kalemlerim renk değiştirdi
resim defterimin son sayfasına
ne zaman bir kavşak çizsem
dönemeçlerden tebessümle çıkarmısın diye bekliyorum

Sübyan bir ölüyüm şimdi izine gömdüler beni

nerdesin

'yalnızlık abidesi'